

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

152. De Eobano Episcopo & Martyre in Frisia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

388 DE PRIMIS VETERIS FRISIÆ APOSTOLIS
manni habuit Bonifacius in prima profectioe post obi-
tum statim S. Willibrordi.

Præterea tota narratio Becani de S. Bonifacio est con-
fusa & falsa continens, v. g. quod dicat S. Bonifacium
creatum Archiepiscopum & quidem Moguntinum à
Gregorio secundo, cum Archiepiscopus Moguntinus sit
creatus à Zacharia P. qui successit Gregorio tertio. quare
conferenda & examinanda est ad Othlonum de vita S.
Bonifacij cum notis N. Serarij ad eundem.

DISSERTATIO CLII.

De Eobano Episcopo & Martyre in Frisia.

Obanum à S. Bonifacio interiorem
Frisiam vltimùm petituro in auxilia-
rium & adiutorẽ ad functiones Epif-
copales obeundas esse assumptum, su-
perius est intimatum. Restat no-
dus.

Eobanus legitur fuisse tãtum Cho-
repiscopus apud Hedam, ac ita eum
vocat Othlonus lib. 2. cap. 25. & Mo-
lanus refert se etiam meminisse ad portatilem tumbam
Sancti Eobani Traiecti legisse: *Corpus Sancti Eobani Martyris
Chorepiscopi huius Ecclesia.* Chorepiscopi autem non erant
veri Episcopi; quomodo ergo Eobanus cum Bonifacio
obiret munera Episcopalia?

Respondetur, in Othlono corruptè haberi vitio libra-
riorum aut imperitorum Chorepiscopo pro Coepiscopo:
nam

nam verbis immediate sequentibus Othlonus vocat eum Episcopum constitutum Traiecti à Bonifacio; Coepiscopum etiam vocant Beda, Vsuardus, Ioannes Becanus antiquior Hedâ. Facile autem ex Coepiscopo in scitia aut socordia fuit scriptum Chorepiscopo, qui error ad plures inde manavit. Addit Molanus lib. 2. de Canonicis cap. 32. facile à quibusdam in clero Traiectensi, vbi Chorepiscopi dignitas existit, erratum esse, qui eum suæ Ecclesiæ Chorepiscopum esse dixerunt, quod non intellexerint veros inter Belgas fuisse multos Episcopos, qui absque villo titulo Episcopatus ordinabantur vt gentiles converterent.

Itaque Chorepiscopum eum fuisse arbitrati sunt, eo quod Chorepiscopi aliquando in choris, hoc est in agris, regiunculis & pagis, vnde nomen acceperunt, Episcoporum munera obire attentarint, aut propria presumptione, cum non aliud quam presbyteri essent, aut ex auidaci quorundam Episcoporum eos consecrantium temeritate, qui Vicarios Episcopos querebant vt ipsi mollius viuerent, imitantes, vt Damasus Pontifex notat, mulieres meretrices quæ voluptatis causâ infantes suos alijs nutricibus tradunt educandos. Hi autem Chorepiscopi, cum de summo ministerio aliquid præsumerent, quod omni auctoritate carebat, & sacris Canonibus contrarium erat, atque ad totius Ecclesiæ perturbationem tendebat; tam ab hac sanctâ sede, ait Damasus, quam & ab omnibus totius orbis Episcopis, à pontificalibus sunt remoti officijs. Quis igitur credat, post sæpe damnatam pontificalem Chorepiscoporum præsumptionem, Bonifacium Germaniæ Apostolum ad sui iam senis subleuationem, Eobanum vt Episcopalia exerceret munera, contra canones & decreta Pontificum constituisse & ordinasse Chorepiscopum?

copum? non id dicamus quod omni ratione caret. Corruptius scribunt alij Chorepiscopum, quasi Episcopus fuisset in cantorum choro, ignorantes etymologiam nominis; non enim dicuntur Chorepiscopi à choro cātantium, sed à verbo græco Choros, quod significat regionem aut agros, quia in ijs solebant Chorepiscopi aliquas functiones obire. Fuit vero Eobanus verus Episcopus Traiecti, deinde Coepiscopus & comes Bonifacij dum vltimò pergeret in Frisiam ordinato primùm in Ecclesiâ Traiectensi Gregorio.

Quomodo autem dignitas, vt & nomen, Chorepiscopi ab Ecclesia sæpe damnata in Ultraiectensi Ecclesia permanferit, doctè explicat Molanus loco citato.

DISSERTATIO CLIII.

De Martyrio S. Bonifacij eiusque loco.

LVcrandarum animarum spiritus S. Bonifacij in grandæua ætate nec tepescere potuit. Nam cum esset octogenarius in summa dignitate, honore, maximo in pretio apud Moguntinos & reliquos Germanos & Francos, ac locus quietis pateret, omnibus illis spretis, incenditur ad profectiorem grauem & periculosam in Frisiam, vt animas tenebris gentilium adhuc inuolutas in admirabile Christi lumen traduceret. De qua profectiione Othlonus lib. 2. cap. 25. Paucis itaque, ait, diebus transactis navi cum conuiatoribus, ad huiusmodi iter electis ascendit, & Rhemi fluminis alueo differretur, donec aquosa Fresonum arua ingrediens, in stagnum

(quod